

Posudek oponenta na bakalářskou práci Marie Kasíkové „Domácí násilí páchané na seniorech“.

Téma předložené bakalářské práce odpovídá studijnímu zaměření autorky a je dostatečně aktuální. Práce má relativně značný rozsah, její konzistentnosti by prospělo zkrácení teoretické části. Teoretický úvod tvoří většinu, jeho členění je adekvátní, zachovává logiku postupu od obecnějšího ke specifitějšímu postizení tématu. V úvodu autorka vysvětluje, proč si zvolila dané téma, následuje stručné pojednání o historickém vývoji postavení seniorů. Další kapitola je věnována obsahovému vymezení domácího násilí. Subkapitoly 2.3 – 2.5 by bylo vhodnější shrnout do jedné, která by charakterizovala specifiku špatného zacházení se seniory z obecného hlediska. Třetí kapitola je věnována pachateli, jeho charakteristika je hodně obecná a toto vymezení v případě domácího násilí páchaného na seniorech tak úplně neplatí. Logicky následuje kapitola věnovaná oběti, autorka i v tomto případě o takových lidech pojednává obecněji, textu by prospělo specifitější zaměření. Reakce obětí mohou být v různém vývojovém období rozdílné, senioři často reagují jinak než např. dospělé ženy. Název páté kapitoly by měl upřesnit o jakou situaci jde. I v tomto případě platí, že reakce okolí na týraného seniora jsou jiné než pokud jde o dospělého člověka, u něhož lze očekávat, že se dokáže bránit. Kapitola věnovaná pečovatelům a jejich případnému selhání je dobře zpracovaná, člověk, který se nepřetržitě stará delší dobu o nemocného či dokonce bezmocného a nesoběstačného seniora je skutečně přetížen a může proto reagovat jinak než v běžných situacích. Kapitola zaměřená na špatné zacházení se seniory v různých institucích je důležitá, ale obsahuje řadu zbytečných informací, např. o typech těchto zařízení a o způsobu jejich financování, naopak analýza variant zanedbávání v DD je pěkná. Následuje informace o krizové intervenci, ale je otázka, zda je nutné zařadit do ní i subkapitolu o poradenství pro pachatele domácího násilí, je to hodně obecně zpracováno a netýká se to specificky seniorů. Ani kapitola o postupu policie v případě DN není specificky zaměřena na situaci seniorů, je příliš obecná, bylo by vhodnější tento text alespoň zkrátit. Desátou kapitolu, která je věnována důsledkům domácího násilí by bylo lepší začlenit před kapitolu osmou. I tento text je hodně obecný. Totéž platí pro jedenáctou kapitolu, která je věnována legislativě.

Vlastní výzkum není v textu nijak oddělen, bylo by vhodnější kapitolu 12 a 13 spojit v jeden celek, který by mohl být dále členěn, aby bylo zřejmé, že jde o vlastní výzkum autorky. Název 12. kapitoly je poněkud matoucí. Předmětem zkoumání byl rozhovor se 6 různými odborníky, kteří se nějakým způsobem zabývají seniory. Metodika rozhovoru je vhodná, volba zkoumané skupiny je spornější, pokud by šlo o lidi jedné profese, byly by výsledky konzistentnější. Vyhodnocení rozhovorů ukazuje na nejednoznačnost postoje odborníků z různých profesí. Závěrečná kapitola představuje stručné shrnutí zjištěných faktů a z tohoto hlediska odpovídá požadavkům.

Předložená bakalářská práce sice má určité nedostatky, ale lze ji doporučit k obhajobě, navržená klasifikace: velmi dobře.

V Praze dne 27. 8. 2008

Prof. PhDr. RNDr. M. Vágnerová, CSc.